

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 600

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 iunie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
204.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2024 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative	2
976.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2024 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 49 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	3-5
REPUBLICĂRI		
	Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție	6-15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2024 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31 din 28 martie 2024 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 29 martie 2024, cu următoarele modificări:

1. La articolul V punctul 2, litera a) a alineatului (14) al articolului XXIX va avea următorul cuprins:

„a) serviciilor comunitare de utilități publice prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a), b), e) și f) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”.

2. La articolul XXV punctul 6, litera a¹) a alineatului (5) al articolului 294 va avea următorul cuprins:

„a¹) serviciile de construire, reabilitare, modernizare de unități spitalicești, prestate către societăți deținute integral de entități nonprofit înscrise în Registrul public organizat de A.N.A.F. în baza prevederilor art. 25 alin. (4¹), dacă serviciile achiziționate de către aceste societăți sunt puse gratuit la dispoziția unităților spitalicești din rețeaua publică de stat sau sunt destinate unităților spitalicești deținute și exploatate de către aceste societăți. Scutirea de TVA pentru serviciile destinate unităților spitalicești deținute și exploatate de către societățile deținute integral de entități nonprofit înscrise în Registrul public organizat de A.N.A.F. în baza prevederilor art. 25 alin. (4¹) se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: să nu își schimbe destinația de unități spitalicești și atât unitățile spitalicești, cât și părțile sociale deținute de entitățile nonprofit în cadrul societăților care dețin astfel de unități spitalicești să nu fie înstrăinate către entități private timp de 20 de ani de la data aplicării scutirii de TVA, iar profitul obținut să fie reinvestit pentru dezvoltarea unităților spitalicești în cauză sau pentru prestarea de servicii medicale cu titlu gratuit pentru persoanele defavorizate, stabilite conform procedurilor interne;”.

3. La articolul XXV punctul 7, litera b¹) a alineatului (5) al articolului 294 va avea următorul cuprins:

„b¹) livrările de echipamente medicale, aparate, dispozitive, articole, accesorii și echipamente de protecție, materiale și consumabile de uz sanitar, destinate în mod normal utilizării în domeniul îngrijirilor de sănătate sau pentru utilizarea de către persoanele cu handicap, bunuri esențiale pentru compensarea și depășirea handicapurilor, precum și adaptarea, repararea, închirierea și leasingul unor astfel de bunuri, efectuate către societăți deținute integral de entități nonprofit înscrise în Registrul public organizat de A.N.A.F. în baza art. 25 alin. (4¹), dacă bunurile/serviciile achiziționate de către aceste societăți sunt donate/puse gratuit la dispoziția unităților spitalicești din rețeaua publică de stat sau sunt destinate unităților spitalicești deținute și exploatate de aceste societăți. Scutirea de TVA pentru bunurile/serviciile destinate unităților spitalicești deținute și exploatate de către societățile deținute integral de entități nonprofit

înscrise în Registrul public organizat de A.N.A.F. în baza prevederilor art. 25 alin. (4¹) se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: să nu își schimbe destinația de unități spitalicești și atât unitățile spitalicești, cât și părțile sociale deținute de entitățile nonprofit în cadrul societăților care dețin astfel de unități spitalicești să nu fie înstrăinate către entități private timp de 20 de ani de la data aplicării scutirii de TVA, iar profitul obținut să fie reinvestit pentru dezvoltarea unităților spitalicești în cauză sau pentru prestarea de servicii medicale cu titlu gratuit pentru persoanele defavorizate, stabilite conform procedurilor interne;”.

4. La articolul XXV punctul 8, litera b) a alineatului (6) al articolului 294 va avea următorul cuprins:

„b) prin restituirea TVA aferente achizițiilor de bunuri sau servicii efectuate de entitățile nonprofit sau de societățile deținute integral de entitățile nonprofit, potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanțelor. Sumele restituite de la bugetul de stat se utilizează de către entitățile nonprofit sau de societățile deținute integral de entitățile nonprofit exclusiv pentru finanțarea achizițiilor de bunuri și/sau servicii prevăzute la alin. (5) lit. a)—b¹), precum și pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare a unităților spitalicești.”

5. La articolul XXXI, litera c) a alineatului (1) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„c) o indemnizație lunară în valoare de 1.000 lei, neimpozabilă, indexabilă anual cu rata inflației, după trecerea în rezervă sau retragere, precum și la încetarea raporturilor de muncă sau servicii, după caz.”

Art. II. — (1) Se restituie TVA, inclusiv pentru operațiunile pentru care exigibilitatea TVA a intervenit și înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, potrivit prevederilor art. 294 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru achizițiile de bunuri/servicii prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a)—b¹) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, efectuate anterior datei de intrare în vigoare a prezentei legi de către societăți deținute integral de entitățile nonprofit înscrise în Registrul public organizat de A.N.A.F. în baza prevederilor art. 25 alin. (4¹) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sunt eligibile pentru restituirea TVA:

a) achizițiile de servicii și/sau de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a) și a¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care se face dovada că sunt aferente unor lucrări în curs de execuție de natura investițiilor la unități spitalicești, la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) achizițiile de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. b) și b¹) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, efectuate în perioada în care au avut loc lucrările prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a) și a¹) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

ALFRED-ROBERT SIMONIS

București, 27 iunie 2024.

Nr. 204.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2024
privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare
și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2024 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 27 iunie 2024.
Nr. 976.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E
CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A N r. 49
din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (2) lit. a)
din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Trans Mondo Curier — S.R.L. din Alba Iulia în Dosarul nr. 2.490/176/2019 al Judecătoriei Alba Iulia. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.137D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.490/176/2019, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost invocată de Societatea Trans Mondo Curier — S.R.L. din Alba Iulia cu prilejul soluționării unei cauze civile având ca obiect o contestație la executare — sechestrul.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că persoana juridică este supusă unui tratament diferențiat și discriminatoriu față de persoana fizică în materia executării silite, întrucât, conform dispozițiilor art. 238 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015, în cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite bunurile care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională și nici cele necesare exercitării profesiei, dispoziție care nu se regăsește în cazul persoanelor juridice. Pentru acest motiv apreciază că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât creează o discriminare între tratamentul fiscal, cu privire la executarea silită între patrimoniul persoanei fizice și patrimoniul persoanei juridice, fiind cunoscut faptul că o persoană juridică se

înființează și funcționează tocmai în vederea dobândirii unui profit și a exercitării activității pentru care aceasta a fost constituită.

6. **Judecătoria Alba Iulia** opinează în sensul caracterului întemeiat al excepției de neconstituționalitate, în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens, învederează că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit principiile de bază ale aplicării principiului egalității și a statuat că principiul constituțional al egalității în drepturi se traduce prin reglementarea și aplicarea unui tratament juridic similar unor subiecte de drept aflate în situații juridice similare (Decizia nr. 866 din 28 noiembrie 2006), menționând totodată că egalitatea nu înseamnă uniformitate, fiind posibilă stabilirea unui tratament juridic diferit pentru situații diferite, când aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv (Decizia nr. 249 din 7 aprilie 2015 și Decizia nr. 191 din 31 martie 2005).

7. În acest context, susține că o reglementare similară cu dispozițiile art. 238 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 nu se regăsește și în cazul persoanelor juridice, doar persoanele fizice beneficiind astfel de o protecție a patrimoniului lor în cazul executării silită. Așa fiind, instanța apreciază că nu se justifică crearea unor diferențe din punct de vedere obiectiv între situația patrimonială a debitorului persoană fizică și cea a debitorului persoană juridică în contextul în care aceasta din urmă funcționează cu scopul de a desfășura o activitate lucrativă, în vederea obținerii unui profit, iar executarea silită în bloc a întregului său patrimoniu activ, chiar și a bunurilor destinate exercitării profesiei poate fi de natură să îi afecteze activitatea sau chiar existența juridică. Arată că scopul principal al executării silită este îndestularea creditorului prin valorificarea bunurilor debitorului acestuia în vederea reparării prejudiciului cauzat și neexecutat benevol. Or, crearea unui tratament juridic diferit între debitori, în situații similare, doar pe baza diferenței debitor persoană fizică — persoană juridică este apreciată ca fiind nejustificată de către instanța de judecată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 238 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, potrivit căroră: „*În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silită, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale: a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;*”.

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) potrivit căroră „*cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 238 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală prezintă o serie de modificări față de art. 151 din vechiul Cod de procedură fiscală, și anume Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, legiuitorul realizând o corelare cu viziunea reglementării civile, sens în care a abandonat noțiunea „faptelor de comerț” și a adoptat, astfel, distincția dintre profesioniști și neprofesioniști.

14. Curtea reține că art. 238 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală reglementează executarea silită a bunurilor mobile, iar alin. (1) al acestui articol prevede că „*sunt supuse executării silită orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege*”. Astfel, alin. (2) al art. 238 prevede că în cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silită, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale: bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru; bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel; alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă; combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă; obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave; bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

15. Referitor la sintagma „*excepțiile prevăzute de lege*” din cuprinsul art. 238 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în privința executării silită a bunurilor mobile ale debitorului, acestea sunt: sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații naționale ori internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte; sumele ce reprezintă venituri bănești ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială, care sunt supuse urmăririi numai în condițiile prevăzute de art. 236 alin. (2) și (4) din Codul de procedură fiscală.

16. Curtea are în vedere, totodată, și dispozițiile art. 729 din Codul de procedură civilă, ce instituie limitele urmăririi veniturilor bănești ale persoanelor fizice, care privesc salariile și alte venituri periodice, pensiile acordate în sistemul asigurărilor sociale și alte sume ce se plătesc periodic debitorului în vederea asigurării mijloacelor sale de existență, acestea putând fi urmărite numai până la o *treime* din venitul lunar net astfel obținut. Totuși, dacă se efectuează mai multe urmăriri asupra acestor venituri, această limită va fi de *jumătate* din venitul lunar net, chiar dacă printre creanțele în concurs se regăsește și o creanță bugetară. De asemenea, nu vor fi supuse executării silită nici alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, indemnizațiile de maternitate, ajutoarele de deces, bursele de studii, diurnele și orice alte astfel de indemnizații cu destinație specială, stabilită de lege.

17. În speță, autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că soluția legislativă din Codul de procedură fiscală,

potrivit căreia în cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silit bunurile strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, contravine art. 16 din Constituție, întrucât în cazul persoanelor juridice nu există o derogare asemănătoare celei existente pentru debitorii persoane fizice. În contextul criticilor formulate, Curtea observă, pe de o parte, că alin. (3) al art. 238 statuează că „*bunurile debitorului persoană fizică necesare desfășurării activității în calitate de profesionist nu sunt exceptate de la executare silită*”. Pe de altă parte, Curtea reține că reglementarea criticată din Codul de procedură fiscală constituie o veritabilă normă de protecție socială a debitorului, care să îi permită acestuia asigurarea mijloacelor de existență, implicit fiind asigurată și protecția creditorului, în vederea recuperării creanței.

18. În acest sens, executarea silită a bunurilor mobile trebuie să ia în considerare, pe lângă dispozițiile Codului de procedură fiscală, și dispozițiile art. 727 din Codul de procedură civilă, care enumeră bunurile care nu sunt supuse urmăririi silită. Având în vedere scopul normei criticate din Codul de procedură fiscală, în mod similar celor cuprinse în Codul de procedură civilă, și anume art. 726 și 727, prin care legiuitorul a indicat categoriile de bunuri insesizabile necondiționat sau condiționat, precum și art. 728, în cuprinsul căruia sunt instituite limitele în care pot fi urmărite anumite categorii de venituri, potrivit specificului lor, Curtea apreciază că legiuitorul a procedat la edictarea unor excepții de la executarea silită a creanțelor fiscale în considerarea asigurării unor norme de protecție socială a persoanei fizice/debitor care, deși datoare, într-o societate democratică și evoluată, nu poate fi anihilată până la limita subzistenței.

19. În acest sens este și jurisprudența instanței de contencios constituțional, care, prin Decizia nr. 68 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 2 iulie 2020, paragraful 13, a statuat că veniturile cu caracter periodic ale debitorului, care sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, pot face obiect al urmăririi silită, până la jumătate din venitul lunar net (pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau alocație pentru copii), respectiv până la o treime din venitul lunar net pentru orice alte datorii. De asemenea, în cazul în care veniturile destinate asigurării mijloacelor de existență ale debitorului sunt mai mici decât

cuantumul salariului minim net pe economie, pot fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest cuantum. Așadar, prevederea legală criticată nu instituie o interdicție absolută de urmărire a veniturilor, ci numai o limitare de urmărire a veniturilor al căror cuantum este mai mic decât salariul minim net pe economie, creditorii putând urmări acea parte a salariului ce depășește jumătate din salariul minim pe economie. Prin poprire, pot fi urmărite orice sume care constituie un venit al debitorului, cu condiția de a fi plătite cu caracter de durată și periodic, iar pentru a se urmări în limita prevăzută de art. 729 alin. (3) din Codul de procedură civilă, trebuie să aibă destinația de a asigura existența zilnică a debitorului.

20. În fine, în jurisprudența sa, referitor la principiul egalității, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, ci și necesitatea lui (Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, sau Decizia nr. 182 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 17 mai 2016). Așa fiind, referitor la pretinsa discriminare invocată de autoarea excepției, Curtea constată că reglementarea criticată nu conține nicio dispoziție discriminatorie, în măsura în care se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normativă, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, iar regimul juridic diferit este determinat de deosebirea de situații juridice între persoanele fizice și cele juridice, care impune soluții legislative diferite.

21. Așa fiind, de vreme ce lipsa unei reglementări în sensul dorit de autoarea excepției nu este de natură să contravină art. 16 din Constituție, iar prin critica formulată se tinde, în mod indirect, la completarea reglementării criticate, Curtea învederează că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Rămâne, așadar, la latitudinea legiuitorului o eventuală modificare a concepției legislative actuale.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Trans Mondo Curier — S.R.L. din Alba Iulia în Dosarul nr. 2.490/176/2019 al Judecătorei Alba Iulia și constată că dispozițiile art. 238 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Alba Iulia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 64/1991 privind brevetele de invenție*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Drepturile asupra unei invenții sunt recunoscute și apărate pe teritoriul României prin acordarea unui brevet de invenție de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Sunt, de asemenea, recunoscute și apărate drepturile decurgând din brevetul european, conform legii.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *brevet european* — brevetul acordat conform Convenției brevetului european;

b) *cerere internațională* — cererea de protecție a unei invenții, înregistrată conform Tratatului de cooperare în domeniul brevetelor;

c) *consilier în proprietate industrială* — persoana specializată în acordarea asistenței în domeniul proprietății industriale (invenții, mărci, desene, modele etc.), care desfășoară legal această activitate;

d) *Convenția brevetului european* — Convenția privind brevetul european, adoptată la München la 5 octombrie 1973, astfel cum a fost amendată prin Actul de revizuire a art. 63 din Convenția din 17 decembrie 1991 și prin deciziile Consiliului de administrație al Organizației Europene a Brevetelor din 21 decembrie 1978, 13 decembrie 1994, 20 octombrie 1995, 5 decembrie 1996 și 10 decembrie 1998, precum și prin Actul de revizuire a acesteia, adoptat la München la 29 noiembrie 2000;

e) *Convenția de la Paris* — Convenția pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, Paris, astfel cum a fost revizuită și modificată;

f) *descriere* — prezentarea în scris a invenției;

g) *inventator* — persoana care a creat invenția;

h) *mandatar autorizat* — persoana care exercită profesia de avocat sau de consilier în proprietate industrială și care poate reprezenta o parte interesată în procedurile în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci;

i) *OSIM* — Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci;

j) *predecesor* — persoana fizică sau juridică îndreptățită la brevet anterior depunerii cererii de brevet;

k) *publicare* — difuzarea informației într-un mod accesibil publicului;

l) *solicitant* — persoana fizică sau juridică care cere acordarea unui brevet de invenție;

m) *succesor în drepturi* — orice persoană fizică sau juridică căreia i s-a transmis fie dreptul la acordarea brevetului de invenție, fie drepturile care decurg dintr-un brevet de invenție eliberat;

n) *revendicare* — partea de brevet care cuprinde obiectul protecției solicitate și al cărei conținut determină întinderea protecției;

o) *titularul brevetului* — persoana fizică sau juridică căreia îi aparține dreptul conferit prin brevet;

p) *unitate* — persoana juridică care funcționează legal;

q) *persoana care exploatează invenția* — persoana fizică sau juridică care o pune în aplicare în mod legal. Persoana care exploatează invenția poate să fie identică cu titularul brevetului.

Art. 3. — Dreptul la brevet de invenție aparține inventatorului sau succesorului său în drepturi.

Art. 4. — (1) În cazul în care invenția a fost creată împreună de mai mulți inventatori, fiecare dintre aceștia are calitatea de coautor al invenției, iar dreptul aparține în comun acestora.

(2) Dacă două sau mai multe persoane au creat aceeași invenție, independent una de alta, dreptul la brevet aparține aceleia care a depus o cerere de brevet a cărei dată de depozit este cea mai veche.

Art. 5. — Persoanele fizice sau juridice străine având domiciliul sau sediul în afara teritoriului României beneficiază de dispozițiile prezentei legi, în condițiile tratatelor și convențiilor internaționale privind invențiile, la care România este parte.

CAPITOLUL II

Invenția brevetabilă

Art. 6. — (1) Un brevet poate fi acordat pentru orice invenție având ca obiect un produs sau un procedeu, în toate domeniile tehnologice, cu condiția ca aceasta să fie nouă, să implice o activitate inventivă și să fie susceptibilă de aplicare industrială.

(2) Invențiile din domeniul biotehnologiei sunt brevetabile dacă se referă la:

a) un material biologic care este izolat din mediul natural sau este produs prin orice procedeu tehnic, chiar dacă înainte se producea în natură;

b) plante sau animale, dacă posibilitatea tehnică de realizare a invenției nu se limitează la un anumit soi de plante sau la o anumită rasă de animale;

c) un procedeu microbiologic sau la un alt procedeu tehnic ori un produs, altul decât un soi de plante sau o rasă de animale, obținut prin acest procedeu;

d) un element izolat al corpului uman sau altfel produs printr-un procedeu tehnic, inclusiv secvența sau secvența parțială a unei gene, chiar dacă structura acelu element este identică cu structura unui element natural.

Art. 7. — (1) Nu sunt considerate invenții, în sensul art. 6, în special:

a) descoperirile, teoriile științifice și metodele matematice;

b) creațiile estetice;

c) planurile, principiile și metodele în exercitarea de activități mentale, în materie de jocuri sau în domeniul activităților economice, și nici programele de calculator;

d) prezentările de informații.

(2) Prevederile alin. (1) nu exclud brevetabilitatea obiectelor sau activităților prevăzute în acest alineat decât în măsura în care cererea de brevet de invenție ori brevetul de invenție se referă la astfel de obiecte sau activități considerate în sine.

Art. 8. — (1) Nu se acordă brevet de invenție, potrivit prezentei legi, pentru:

a) invențiile a căror exploatare comercială este contrară ordinii publice sau bunelor moravuri, inclusiv pentru cele dăunătoare sănătății și vieții persoanelor, animalelor ori plantelor, și care sunt de natură să aducă atingeri grave mediului, cu condiția ca această excludere să nu depindă numai de faptul că exploatarea este interzisă printr-o dispoziție legală;

*) Republicată în temeiul art. VI alin. (3) din Legea nr. 30/2024 pentru modificarea Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, a Legii nr. 129/1992 privind protecția desenelor și modelelor, precum și a Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 4 martie 2024, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 64/1991 a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 19 august 2014.

b) soiurile de plante și rasele de animale și nici pentru procedeele esențial biologice pentru obținerea plantelor sau animalelor. Prevederea nu se aplică procedeele microbiologice și produselor obținute prin aceste procedee;

c) invențiile având ca obiect corpul uman în diferitele stadii ale formării și dezvoltării sale și nici pentru simpla descoperire a unuia dintre elementele sale, inclusiv secvența sau secvența parțială a unei gene;

d) metodele de tratament al corpului uman sau animal, prin chirurgie ori prin terapie, și metodele de diagnosticare practicate asupra corpului uman sau animal.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. d) nu se aplică produselor, în special substanțe sau compoziții pentru utilizare în oricare dintre aceste metode.

Art. 9. — (1) O invenție este nouă dacă nu este cuprinsă în stadiul tehnicii.

(2) Stadiul tehnicii cuprinde toate cunoștințele care au devenit accesibile publicului printr-o descriere scrisă ori orală, prin folosire sau în orice alt mod, până la data depozitului cererii de brevet de invenție.

(3) Stadiul tehnicii cuprinde, de asemenea, conținutul cererilor depuse la OSIM și al cererilor internaționale pentru care s-a deschis fază națională în România sau al celor europene desemnând România, așa cum acestea au fost depuse, care au o dată de depozit anterioară celei prevăzute la alin. (2) și care au fost publicate la sau după această dată, potrivit legii.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) nu vor exclude brevetabilitatea oricărei substanțe sau compoziții cuprinse în stadiul tehnicii, pentru utilizarea acesteia într-o metodă dintre cele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. d), dacă utilizarea sa în oricare dintre aceste metode nu este cuprinsă în stadiul tehnicii.

(5) Prevederile alin. (2) și (3) nu vor exclude brevetabilitatea oricărei substanțe sau compoziții prevăzute la alin. (4), pentru orice altă utilizare specifică în orice metodă dintre cele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. d), dacă această utilizare nu este cuprinsă în stadiul tehnicii.

Art. 10. — (1) În aplicarea art. 9, divulgarea invenției nu este luată în considerare dacă a intervenit în intervalul de 6 luni înainte datei de depozit a cererii de brevet și dacă rezultă direct sau indirect ca urmare a:

a) unui abuz evident în privința solicitantului sau predecesorului în drepturi al acestuia;

b) faptului că solicitantul sau predecesorul în drepturi al acestuia a expus invenția într-o expoziție internațională oficială sau oficial recunoscută, în sensul Convenției privind expozițiile internaționale, semnată la Paris la 22 noiembrie 1928, cu revizuirile ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) lit. b) sunt aplicabile numai dacă la înregistrarea cererii de brevet de invenție solicitantul declară că invenția a fost expusă efectiv și dacă, în termenul și în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi, depune un document în susținerea declarației sale.

Art. 11. — (1) O invenție este considerată ca implicând o activitate inventivă dacă, pentru o persoană de specialitate, ea nu rezultă în mod evident din cunoștințele cuprinse în stadiul tehnicii.

(2) Cererile de brevet prevăzute la art. 9 alin. (3), deși fac parte din stadiul tehnicii, nu sunt luate în considerare pentru aprecierea activității inventive.

Art. 12. — (1) O invenție este considerată ca fiind susceptibilă de aplicare industrială dacă obiectul său poate fi fabricat sau utilizat într-un domeniu industrial, inclusiv în agricultură.

(2) Aplicabilitatea industrială a unei secvențe sau a unei secvențe parțiale a unei gene trebuie să fie dezvăluită în cererea de brevet de invenție.

CAPITOLUL III

Înregistrarea, publicarea și examinarea cererii de brevet, eliberarea brevetului

Art. 13. — (1) Cererea de brevet de invenție, redactată în limba română, trebuie să cuprindă:

a) solicitarea acordării unui brevet;

b) datele de identificare a solicitantului;

c) o descriere a invenției;

d) una sau mai multe revendicări;

e) desenele la care se face referire în descriere sau revendicări.

(2) Dacă solicitantul nu este același cu inventatorul, cererea de brevet de invenție va conține și indicații care să permită stabilirea identității inventatorului și va fi însoțită de un document din care să reiasă modul în care solicitantul a dobândit dreptul la acordarea brevetului.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) va putea fi depus până la luarea unei hotărâri asupra cererii de brevet.

(4) Depunerea cererii de brevet poate fi făcută de persoana îndreptățită la acordarea brevetului, personal sau în orice mod prescris de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(5) În toate procedurile în fața OSIM, solicitantul este considerat a fi persoana îndreptățită la acordarea brevetului.

(6) Cererea de brevet se depune la OSIM, la alegerea solicitantului, pe hârtie sau sub o altă formă și printr-un mijloc de transmitere acceptat de OSIM și prevăzut de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(7) Cererea de brevet este însoțită de un rezumat care se depune cel mai târziu cu două luni înainte de data publicării cererii.

(8) Rezumatul servește în mod exclusiv informării tehnice; acesta nu poate fi luat în considerare pentru alte scopuri, în special pentru determinarea întinderii protecției solicitate, și nici pentru aplicarea prevederilor art. 9 alin. (3).

Art. 14. — (1) Data de depozit a cererii de brevet de invenție este data la care au fost înregistrate următoarele:

a) o indicație explicită sau implicită că se solicită acordarea unui brevet de invenție;

b) indicații care să permită stabilirea identității solicitantului sau care să permită contactarea acestuia de către OSIM;

c) o parte care, la prima vedere, să pară a fi o descriere a invenției.

(2) În cazul în care lipsește o parte a descrierii, în scopul atribuirii datei de depozit, aceasta poate fi depusă ulterior, data de depozit fiind data la care această parte a fost depusă și la care taxa pentru înregistrarea acestei părți a fost plătită.

(3) Dacă partea lipsă a descrierii prevăzute la alin. (1) lit. c), depusă ulterior, este retrasă, data de depozit va fi data la care sunt îndeplinite cerințele la care se face referire la alin. (1).

(4) Condițiile de depunere ulterioară și cele de retragere a părții lipsă a descrierii care a fost depusă ulterior conform alin. (2) sunt prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(5) În cazul în care cererea de brevet de invenție nu conține o parte care, la prima vedere, să pară a fi o descriere, în scopul acordării datei de depozit, în cererea de brevet de invenție poate fi făcută referire, în limba română, la o cerere depusă anterior la un oficiu care înlocuiește descrierea, cu respectarea prevederilor regulamentulului de aplicare a prezentei legi. În caz contrar, nu se acordă dată de depozit, iar cererea nu va fi tratată ca o cerere de brevet de invenție.

(6) Cererea de brevet de invenție se înscrie în Registrul național al cererilor de brevet depuse. Până la publicarea datelor din acest registru în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, acestea nu sunt publice, potrivit legii speciale.

(7) Revendicările și desenele privind invenția pot fi depuse și în termen de două luni de la data de depozit a cererii de brevet, cu plata taxei legale.

(8) În cazul cererii internaționale de brevet sau al cererii de brevet european, data de depozit este data care rezultă din tratatele și convențiile internaționale la care România este parte și această dată se înscrie în Registrul național al cererilor de brevet depuse.

Art. 15. — (1) Persoanele fizice sau juridice pot, pentru motive justificate, să depună descrierea, revendicările și desenele într-o limbă străină, cu condiția ca, în termen de două luni de la înregistrarea cererii sau, după caz, de la data deschiderii fazei naționale, să depună la OSIM o traducere conformă, în limba română, a acestor documente și să fie plătită taxa legală.

(2) Se consideră că îndeplinesc condițiile privind forma și conținutul unei cereri din prezenta lege:

a) cererile internaționale care îndeplinesc condițiile privind forma și conținutul prevăzute de Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor, adoptat de Conferința diplomatică de la Washington la 19 iunie 1970, ratificat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 81 din 2 martie 1979, cu modificările ulterioare;

b) cererile internaționale care îndeplinesc condițiile de formă și de conținut prevăzute de Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor și cerute de OSIM sau de Oficiul European de Brevete, atunci când acționează pentru OSIM, după ce a început prelucrarea sau examinarea acestora.

(3) De asemenea, vor fi respectate orice alte cerințe cu privire la forma și conținutul cererii prevăzute în regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(4) Dacă sunt îndeplinite prevederile art. 13 alin. (1) sau ale art. 15 alin. (1), depozitul cererii produce efectele unui depozit național reglementar.

(5) Prin *depozit național reglementar* se înțelege orice depozit care este suficient pentru stabilirea datei la care a fost depusă cererea, oricare ar fi fost soarta ulterioară a acesteia.

Art. 16. — Orice persoană care a depus, în conformitate cu art. 13 alin. (1) și art. 15 alin. (1), o cerere de brevet la OSIM sau succesorul său în drepturi beneficiază de un drept de prioritate, cu începere de la data depozitului cererii, față de orice alt depozit, privind aceeași invenție, având o dată ulterioară.

Art. 17. — (1) Invenția trebuie să fie dezvăluită în cererea de brevet suficient de clar și complet, astfel încât o persoană de specialitate în domeniu să o poată realiza.

(2) Dacă invenția se referă la un material biologic sau la utilizarea unui material biologic la care publicul nu a avut acces și care nu poate fi descris în cererea de brevet de invenție într-un mod care să permită unei persoane de specialitate în domeniu să realizeze invenția, condițiile prevăzute la alin. (1) sunt considerate îndeplinite numai dacă solicitantul dovedește printr-un document că, anterior datei de depozit a cererii de brevet de invenție, materialul biologic a făcut obiectul unui depozit la o autoritate de depozit internațională.

(3) Revendicările definesc obiectul protecției solicitate și trebuie să fie clare, concise și să fie susținute de descrierea invenției.

Art. 18. — (1) Cererea de brevet trebuie să se refere numai la o singură invenție sau la un grup de invenții legate între ele de o asemenea manieră încât să formeze un singur concept inventiv general.

(2) Cererea de brevet care nu îndeplinește condiția prevăzută la alin. (1) poate fi divizată de către solicitant, din proprie inițiativă sau la cererea OSIM, până la luarea unei hotărâri asupra cererii de brevet.

(3) Într-o cerere rezultată în urma divizării se pot revendica numai obiecte care nu depășesc dezvăluirea din cererea inițială. Cererile rezultate în urma divizării care îndeplinesc această cerință au aceeași dată de depozit ca și cererea inițială și fiecare va beneficia de dreptul de prioritate revendicat în aceasta.

Art. 19. — (1) Orice persoană care a depus, în mod regulamentar, în orice stat parte la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale sau stat membru la Organizația Mondială a Comerțului, o cerere de brevet de invenție, de model de utilitate sau de certificat de utilitate ori succesorul său în drepturi beneficiază, pentru a efectua depunerea unei cereri ulterioare de brevet de invenție în România pentru aceeași invenție, de un drept de prioritate pe o perioadă de 12 luni calculată de la data de depozit a cererii anterioare.

(2) Orice depozit care are valoarea unui depozit național reglementar potrivit legislației naționale a oricărui stat parte la Convenția de la Paris sau stat membru la Organizația Mondială a Comerțului în care a fost constituit va fi recunoscut ca dând naștere unui drept de prioritate.

(3) O cerere de brevet european desemnând România și pentru care a fost acordată o dată de depozit are în România valoarea unui depozit național reglementar, luându-se în considerare, atunci când este cazul, și prioritatea revendicată pentru cererea de brevet european.

(4) Solicitantul unei cereri de brevet de invenție poate beneficia de prioritatea unei cereri de brevet anterioare pentru aceeași invenție, dacă depune odată cu cererea de brevet o declarație în care revendică prioritatea cererii anterioare, justificată prin acte de prioritate, în condițiile regulamentului de aplicare a prezentei legi.

(5) Într-o cerere de brevet se poate recunoaște revendicarea unor priorități multiple, cu condiția respectării prevederilor alin. (1), numai pentru acele elemente ale cererii de brevet care sunt cuprinse în cererea sau în cererile a căror prioritate este revendicată; prioritățile multiple pot fi revendicate, după caz, și pentru aceeași revendicare.

(6) Prioritatea poate fi recunoscută doar pentru acele elemente care sunt clar dezvăluite în cererea de brevet luată în totalitatea sa.

(7) Prioritatea poate fi recunoscută și pentru o cerere de brevet care revendică sau ar fi putut revendica prioritatea unei cereri de brevet anterioare, la o dată de înregistrare ulterioară datei de expirare a termenului de prioritate, dar nu mai mult de două luni de la data expirării acestui termen, cu plata taxei legale, dacă:

a) o cerere expresă este formulată în acest sens, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi;

b) cererea este formulată în termen;

c) cererea prezintă motivele pentru care termenul de prioritate nu a fost respectat;

d) OSIM constată că cererea de brevet ulterioară nu a fost depusă în termenul de prioritate, deși solicitantul a depus toate diligențele în acest scop sau când nerespectarea termenului nu s-a produs cu intenție.

(8) În cazul în care solicitantul cererii de brevet de invenție revendică un drept de prioritate aparținând altei persoane, pentru recunoașterea priorității este necesară depunerea la OSIM a unei autorizații din partea cedentului, din care să rezulte că solicitantul are dreptul să revendice prioritatea cererii anterioare.

(9) Termenul de depunere a autorizației este de maximum 3 luni de la revendicarea priorității.

Art. 20. — (1) Dacă într-un termen de 12 luni de la data de depozit a unei cereri de brevet de invenție acordată de OSIM este depusă o cerere de brevet de invenție ulterioară de către solicitantul cererii anterioare sau de către succesorul său în drepturi, atunci în cererea ulterioară poate fi revendicat un drept de prioritate pentru aceeași invenție, denumit *drept de prioritate internă*. Dacă a fost revendicat un drept de prioritate internă într-o cerere ulterioară, cererea anterioară a cărei prioritate a fost revendicată este considerată ca fiind retrasă, dacă nu s-a luat o hotărâre.

(2) Prioritatea internă poate fi revendicată odată cu depunerea cererii ulterioare sau într-un termen de două luni de la data depunerii acestei cereri.

(3) Prioritatea internă a unei cereri anterioare, revendicată într-o cerere ulterioară, nu va fi recunoscută dacă:

a) cel puțin una dintre cererile de brevet de invenție a beneficiat de o prioritate, în condițiile prevăzute la art. 16;

b) în cererea anterioară au fost revendicate priorități interne și una dintre ele are dată anterioară termenului de 12 luni calculat de la data de depozit a cererii ulterioare;

c) actul de prioritate internă nu a fost depus în termenul prevăzut de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 21. — (1) În cazul în care solicitantul a omis să revendice prioritatea odată cu depunerea cererii, revendicarea poate fi făcută în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi, cel mai târziu în termen de două luni de la această dată, cu plata taxei legale.

(2) Actele de prioritate se depun într-un termen de 16 luni de la data celei mai vechi priorități sau, după caz, în 4 luni de la data deschiderii fazei naționale.

(3) În cazul în care OSIM consideră că în procedura de examinare este necesară traducerea unei cereri de brevet anterioare, care a servit ca bază pentru revendicarea priorității, invită solicitantul să depună o traducere conformă în limba română a cererii anterioare, cu respectarea prevederilor regulamentului de aplicare a prezentei legi.

(4) În cazul neîndeplinirii prevederilor alin. (2) sau ale art. 19, OSIM hotărăște, în termen de 6 luni de la data de depozit sau de la data deschiderii fazei naționale, că prioritatea nu este recunoscută.

Art. 22. — (1) Cererile de brevet de invenție depuse pe cale națională, pentru care a fost constituit depozitul național reglementar, sunt publicate imediat după expirarea unui termen de 18 luni de la data de depozit sau, dacă a fost recunoscută o prioritate, de la data acestei priorități, cu excepția celor prevăzute la art. 38 alin. (2).

(2) Cererile de brevet de invenție depuse conform Tratatului de cooperare în domeniul brevetelor se publică imediat după expirarea unui termen de 6 luni de la deschiderea fazei naționale.

(3) La cererea persoanei fizice sau juridice îndreptățite publicarea se poate face într-un termen mai scurt decât cel prevăzut la alin. (1) și (2), în condițiile regulamentului de aplicare a prezentei legi.

(4) În cazul în care hotărârea de acordare a brevetului este luată înaintea datei de expirare a termenului prevăzut la alin. (1), cererea de brevet de invenție este publicată împreună cu mențiunea privind hotărârea de acordare.

(5) Cererile de brevet de invenție prevăzute la art. 38 alin. (2) vor fi publicate în termen de 3 luni de la data declasificării informațiilor cuprinse în acestea.

(6) Cererea de brevet de invenție nu se publică dacă până la expirarea termenului de 18 luni o hotărâre de respingere a fost luată sau dacă cererea a fost retrasă ori declarată ca fiind considerată retrasă.

(7) Publicarea cererii se menționează în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială și se face în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 23. — (1) La cererea solicitantului, OSIM întocmește un raport de documentare însoțit, după caz, de o opinie scrisă privind brevetabilitatea și publică raportul de documentare, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Dacă raportul de documentare nu a fost făcut public odată cu cererea, acesta se va publica ulterior.

Art. 24. — (1) Examinarea cererii de brevet de invenție poate fi cerută la data de depozit a cererii de brevet sau, după caz, la

deschiderea fazei naționale ori în termen de 30 de luni de la una dintre aceste date.

(2) Pentru cererile de brevet de invenție care conțin informații clasificate ca secrete de stat, solicitarea examinării poate fi cerută la data de depozit a cererii sau în termen de 3 luni de la declasificare, dar nu mai târziu de 30 de luni înainte de expirarea duratei brevetului, prevăzută la art. 30.

Art. 25. — OSIM examinează dacă:

A. cererea de brevet de invenție respectă:

a) dispozițiile art. 5;

b) condițiile privind depozitul prevăzute la art. 13—15;

c) condițiile pentru recunoașterea priorității prevăzute la art. 19, 20 și 21;

d) condiția de unitate a invenției prevăzută la art. 18 alin. (1);

B. invenția care constituie obiectul cererii:

a) este dezvoltată potrivit art. 17;

b) nu este exclusă de la brevetare, potrivit art. 7 alin. (1), sau nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 8;

c) îndeplinește condițiile de brevetabilitate prevăzute la art. 6 și art. 9—12.

Art. 26. — (1) OSIM are dreptul să ceară solicitantului lămuririle și actele pe care le consideră necesare în legătură cu identitatea solicitantului sau a inventatorului, cu depozitul național reglementar constituit sau cu îndeplinirea condițiilor de brevetare.

(2) În toate procedurile privind cererea sau brevetul de invenție OSIM poate transmite notificări solicitantului, titularului sau persoanei interesate, iar aceștia pot transmite la OSIM comunicări, cu respectarea termenelor prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi, aceste termene putând fi prelungite de către OSIM la cerere, cu plata unei taxe legale.

(3) Absența notificării nu absolvă pe solicitant, titular ori persoană interesată de obligația respectării dispozițiilor prezentei legi.

(4) Solicitantul va depune la OSIM toate documentele publice în legătură cu invenția sa, inclusiv copii de pe brevetele acordate în alte state.

(5) La cererea OSIM sau din inițiativa sa, solicitantul ori succesorul său în drepturi poate modifica cererea de brevet până la luarea unei hotărâri, cu condiția ca dezvoltarea invenției să nu depășească conținutul cererii la data de depozit.

Art. 27. — (1) OSIM hotărăște prin Comisia de examinare de specialitate, pe baza raportului de examinare a cererii de brevet de invenție, acordarea brevetului de invenție sau respingerea cererii de brevet.

(2) OSIM hotărăște respingerea cererii de brevet de invenție în următoarele situații:

a) cererea de brevet de invenție nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5, art. 15 alin. (1) și (4) și la art. 37 alin. (2);

b) invenția care constituie obiectul cererii este exclusă de la brevetare, potrivit prevederilor art. 7, sau se încadrează în prevederile art. 8 ori nu îndeplinește condițiile de brevetabilitate prevăzute la art. 6, 9, 11 și 12;

c) invenția care constituie obiectul cererii nu îndeplinește condițiile art. 17;

d) termenul de deschidere a fazei naționale pentru cererile înregistrate internațional a fost depășit;

e) la expirarea unui termen de 12 luni de la data la care cererile aflate în situația prevăzută la alin. (4) lit. b) au fost considerate retrase;

f) s-a solicitat respingerea cererii de brevet de invenție, potrivit art. 63 alin. (2) lit. c);

g) solicitantul, altul decât inventatorul, nu a făcut dovada, în cadrul termenului prevăzut la art. 28 alin. (2), că este îndreptățit la acordarea brevetului;

h) nu s-a solicitat examinarea cererii de brevet de invenție în vederea acordării brevetului în termenele prevăzute la art. 24.

(3) OSIM ia act de retragerea cererii de brevet de invenție dacă solicitantul cere retragerea în scris, în mod expres.

(4) Sunt declarate ca fiind considerate retrase cererile de brevet de invenție aflate în următoarele situații:

a) inventatorii nu au fost declarați în termen de 18 luni de la data solicitării examinării în fond;

b) solicitantul nu a dat curs notificărilor OSIM, în termenul acordat de OSIM, privind aducerea formei descrierii și desenelor în concordanță cu conținutul revendicărilor admise;

c) cererea a constituit baza revendicării priorității într-o cerere ulterioară depusă pe cale națională sau pe cale internațională, pentru care s-a deschis fază națională în România;

d) cererea de brevet de invenție se află în situația prevăzută la art. 63 alin. (2) lit. b);

e) solicitantul nu a depus revendicările în termenul prevăzut la art. 14 alin. (7);

f) una dintre taxele legale, respectiv de înregistrare, de depunere ulterioară a revendicărilor, de deschidere a fazei naționale, de publicare, de examinare, nu a fost plătită, în cuantum și la termenele prevăzute de lege și de regulamentul de aplicare a prezentei legi;

g) cererea de brevet pentru care s-a luat o hotărâre de acordare și pentru care nu a fost achitată, în termenul prevăzut de lege, taxa de publicare, tipărire și eliberare a brevetului.

(5) Toate hotărârile OSIM privind cererile de brevet de invenție sunt motivate, se înscriu în Registrul național al cererilor de brevet de invenție depuse și se comunică solicitantului în termen de o lună de la data luării hotărârii. În același registru se înscriu și mențiunile privind cererile de brevet retrase sau mențiunile privind declarațiile conform cărora cererile de brevet sunt considerate ca fiind retrase, care, de asemenea, se comunică solicitantului.

(6) Mențiunea hotărârii de acordare a brevetului de invenție sau de respingere a cererii de brevet se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în termen de o lună de la data la care a expirat termenul prevăzut de lege pentru formularea contestației și în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(7) OSIM publică mențiunea hotărârii de acordare a brevetului și, odată cu publicarea, pune la dispoziția publicului descrierea și desenele brevetului, cu condiția achitării taxei de publicare, tipărire și eliberare a brevetului.

(8) În cazul în care taxa de publicare, tipărire și eliberare a brevetului nu este achitată în termenul prevăzut de lege, cererea de brevet este considerată retrasă, iar brevetul este considerat ca nefiind acordat.

(9) Hotărârea de acordare a brevetului va avea efect începând cu data publicării mențiunii acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

(10) În cazul hotărârilor de acordare a unui brevet de invenție care conține informații clasificate, după declasificarea acestora se aplică prevederile alin. (7) și (9) și ale art. 22 alin. (4).

(11) În cazul decesului solicitantului, persoană fizică, sau în cazul dizolvării persoanei juridice solicitante, procedura de examinare se suspendă până la comunicarea la OSIM a succesorului în drepturi, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(12) Când se instituie proceduri judiciare în privința dreptului la brevet sau a dreptului la acordarea brevetului, procedura de brevetare se suspendă până când hotărârea judecătorească rămâne definitivă și irevocabilă.

(13) Persoana interesată va comunica la OSIM hotărârea prevăzută la alin. (12).

Art. 28. — (1) OSIM poate proceda din oficiu la revocarea hotărârilor sale, pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta lege, până la comunicarea acestora.

(2) Dacă OSIM constată pe baza unor dovezi temeinice că solicitantul, altul decât inventatorul, nu este îndreptățit la acordarea brevetului de invenție, se poate proceda la amânarea comunicării hotărârii luate, fără a depăși un termen de 6 luni de la data acesteia; în cazul în care în acest termen solicitantul nu poate dovedi că are calitatea de persoană îndreptățită la acordarea brevetului, hotărârea de acordare se revocă potrivit alin. (1) și cererea de brevet se respinge.

Art. 29. — (1) Brevetul de invenție este eliberat de directorul general al OSIM, în temeiul hotărârii de acordare a acestuia. Pentru brevetul european OSIM certifică validitatea brevetului în România, conform legii.

(2) Data eliberării brevetului de invenție este data la care mențiunea hotărârii de acordare este publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

(3) Brevetele se înscriu în Registrul național al brevetelor de invenție.

(4) Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, brevetul de invenție european se înscrie în Registrul național al brevetelor de invenție.

Art. 30. — (1) Durata brevetului de invenție este 20 de ani, cu începere de la data de depozit.

(2) Pentru brevetul european durata prevăzută la alin. (1) curge de la data constituirii depozitului reglementar al cererii de brevet, conform Convenției brevetului european.

(3) Pentru medicamentele sau produsele fitofarmaceutice brevetate se poate obține un certificat suplimentar de protecție, în condițiile Regulamentului (CEE) nr. 1.768/92 al Consiliului din 18 iunie 1992 privind instituirea unui certificat suplimentar de protecție pentru medicamente și ale Regulamentului (CE) nr. 1.610/96 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 1996 privind instituirea unui certificat suplimentar de protecție pentru produse fitofarmaceutice.

CAPITOLUL IV Drepturi și obligații

Art. 31. — (1) Brevetul de invenție conferă titularului său un drept exclusiv de exploatare a invenției pe întreaga sa durată.

(2) Este interzisă efectuarea fără consimțământul titularului a următoarelor acte:

a) fabricarea, folosirea, oferirea spre vânzare, vânzarea sau importul în vederea folosirii, oferirii spre vânzare ori vânzării, în cazul în care obiectul brevetului este un produs;

b) utilizarea procedeeului, precum și folosirea, oferirea spre vânzare, vânzarea sau importul în aceste scopuri al produsului obținut direct prin procedeeul brevetat, în cazul în care obiectul brevetului este un procedee.

(3) Întinderea protecției conferite de brevet sau de cererea de brevet este determinată de conținutul revendicărilor. Totodată, descrierea și desenele invenției servesc la interpretarea revendicărilor.

(4) Pe perioada până la acordarea brevetului, întinderea protecției conferită de cererea de brevet este determinată de revendicările publicate potrivit art. 22.

(5) Brevetul, așa cum a fost acordat ori modificat în procedura de revocare sau de anulare în parte, va determina retroactiv protecția conferită de cererea de brevet, în măsura în care aceasta nu a fost extinsă.

(6) Pentru determinarea întinderii protecției conferite de brevet se va ține seama de orice element echivalent unui element specificat în revendicări. Dacă obiectul brevetului este un procedee, protecția conferită de brevet se extinde la produsul obținut în mod direct prin procedeeul brevetat.

(7) Protecția conferită printr-un brevet referitor la un material biologic având caracteristici specifice se extinde asupra oricărui material derivat, pe baza celui brevetat, prin reproducere sau multiplicare, sub formă identică ori diferențiat și cu aceleași caracteristici.

(8) Protecția conferită printr-un brevet referitor la un procedeu permițând producerea unui material biologic având caracteristici specifice se extinde asupra materialului biologic direct obținut prin acest procedeu, asupra oricărui altui material biologic derivat din materialul biologic direct obținut prin acel procedeu, precum și asupra oricărui altui material obținut plecându-se de la materialul biologic direct obținut prin reproducere sau multiplicare, sub formă identică ori diferențiat și având aceleași caracteristici.

(9) Protecția conferită printr-un brevet de produs conținând o informație genetică sau constând într-o informație genetică se extinde asupra oricărui altui material în care produsul este încorporat și în care informația genetică este conținută și își exercită funcția, cu excepția corpului uman în diferite stadii de formare ori dezvoltare.

(10) Protecția prevăzută la alin. (7)—(9) nu se extinde asupra materialului biologic obținut prin reproducerea sau multiplicarea unui material biologic comercializat ori oferit spre vânzare pe teritoriul României de către titularul de brevet sau cu consimțământul acestuia, când reproducerea ori multiplicarea rezultă în mod necesar din utilizarea pentru care materialul biologic a fost pus pe piață, cu condiția ca materialul obținut să nu fi fost utilizat ulterior pentru alte reproduceri sau multiplicări.

Art. 32. — Cu începere de la data publicării cererii de brevet, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1)—(3), cererea asigură solicitantului, în mod provizoriu, protecția conferită potrivit dispozițiilor art. 31.

Art. 33. — (1) Nu constituie încălcarea drepturilor prevăzute la art. 31 și 32:

a) folosirea invențiilor în construcția și în funcționarea vehiculelor terestre, aeriene, precum și la bordul navelor sau la dispozitivele pentru funcționarea acestora, aparținând statelor membre ale tratatelor și convențiilor internaționale privind invențiile, la care România este parte, când aceste vehicule sau nave pătrund pe teritoriul României, temporar sau accidental, cu condiția ca această folosire să se facă exclusiv pentru nevoile vehiculelor sau navelor;

b) efectuarea oricăruia dintre actele prevăzute la art. 31 alin. (2) de către o persoană care a aplicat obiectul brevetului de invenție sau cel al cererii de brevet, așa cum a fost publicată, ori a luat măsuri efective și serioase în vederea producerii sau folosirii lui cu bună-credință pe teritoriul României, independent de titularul acesteia, cât și înainte de constituirea unui depozit național reglementar privind invenția sau înainte de data de la care curge termenul de prioritate recunoscută; în acest caz invenția poate fi folosită în continuare de acea persoană, în volumul existent la data de depozit sau a priorității recunoscute, și dreptul la folosire nu poate fi transmis decât cu patrimoniul persoanei ori cu o fracțiune din patrimoniul afectat exploatarei invenției;

c) efectuarea oricăruia dintre actele prevăzute la art. 31 alin. (2) exclusiv în cadru privat și în scop necomercial; producerea sau, după caz, folosirea invenției exclusiv în cadru privat și în scop necomercial;

d) comercializarea sau oferirea spre vânzare pe teritoriul Uniunii Europene a acelor exemplare de produs, obiect al invenției, care au fost vândute anterior de titularul de brevet ori cu acordul său expres;

e) folosirea în scopuri experimentale, exclusiv cu caracter necomercial, a obiectului invenției brevetate;

f) folosirea cu bună-credință sau luarea măsurilor efective și serioase de folosire a invenției de către terți în intervalul de timp dintre decăderea din drepturi a titularului de brevet și revalidarea brevetului. În acest caz invenția poate fi folosită în continuare de acea persoană, în volumul existent la data publicării mențiunii revalidării, și dreptul la folosire nu poate fi transmis decât cu patrimoniul persoanei care utilizează invenția ori cu o fracțiune din patrimoniul care este afectat exploatarei invenției;

g) exploatarea de către terți a invenției sau a unei părți a acesteia la a cărei protecție s-a renunțat.

(2) Orice persoană care, cu bună-credință, folosește invenția sau a făcut pregătiri efective și serioase de folosire a invenției, fără ca această folosire să constituie o încălcare a cererii de brevet sau a brevetului european în traducerea inițială, poate, după ce traducerea corectată are efect, să continue folosirea invenției în întreprinderea sa ori pentru necesitățile acesteia, fără plată și fără să depășească volumul existent la data la care traducerea inițială a avut efect.

Art. 34. — (1) Inventatorul are dreptul să i se menționeze numele, prenumele și calitatea în brevetul eliberat, în carnetul de muncă, precum și în orice acte sau publicații privind invenția sa.

(2) În cazul în care titularul este altul decât inventatorul, acestuia din urmă i se eliberează un duplicat al brevetului de invenție.

(3) La solicitarea expresă a inventatorului, numele și prenumele acestuia nu se publică; această solicitare este supusă plății taxei legale.

Art. 35. — În cazul decăderii din drepturi a titularului de brevet prevăzute la art. 40 alin. (3), titularul poate cere la OSIM revalidarea brevetului pentru motive justificate, în termen de 6 luni de la data publicării decăderii. În termen de 60 de zile de la înregistrare OSIM hotărăște asupra cererii de revalidare, cu condiția plății taxei legale. Mențiunea revalidării brevetului se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii.

Art. 36. — (1) Titularul poate renunța, în tot sau în parte, la brevet, pe baza unei declarații scrise înregistrate la OSIM.

(2) În cazul invențiilor de serviciu, titularul brevetului este obligat să comunice inventatorului intenția sa de renunțare la brevet; la cererea inventatorului, titularul este obligat să îi transmită acestuia dreptul asupra brevetului, precum și înscrisurile în legătură cu brevetul, cu condiția ca salariatul să acorde angajatorului o licență neexclusivă pentru invenția brevetată. Condițiile de acordare a licenței neexclusive se stabilesc prin prevederi specifice ale regulamentului intern al angajatorului. În lipsa acestor prevederi specifice, condițiile de acordare se stabilesc prin acordul părților.

(3) Dacă brevetul a făcut obiectul unui contract de licență, renunțarea este posibilă numai cu acordul beneficiarului licenței.

(4) Invenția sau partea din aceasta, la a cărei protecție s-a renunțat, poate fi liber exploatată de către terți.

(5) La un brevet acordat pentru invențiile care conțin informații clasificate potrivit prevederilor art. 38 alin. (2), titularul poate renunța numai după declasificarea informațiilor și publicarea mențiunii hotărârii de acordare a brevetului de invenție și a descrierii, revendicărilor și desenelor invenției brevetate, potrivit prevederilor art. 27 alin. (6).

(6) Renunțarea se înregistrează la OSIM în Registrul național al brevetelor de invenție și produce efecte începând cu data publicării acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Art. 37. — (1) În procedurile în fața OSIM, solicitantul cererii, cesionarul sau titularul ori o altă persoană interesată poate fi reprezentată printr-un mandatar, în baza unei procuri înregistrate la OSIM, în condițiile și la termenele prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Pentru persoanele menționate anterior, care nu au domiciliul sau sediul pe teritoriul României, reprezentarea prin mandatar este obligatorie, cu următoarele excepții, cazuri în care se poate acționa în nume propriu:

- a) înregistrarea unei cereri de brevet de invenție, în scopul atribuirii datei de depozit;
- b) plata unei taxe;
- c) depunerea unei copii de pe o cerere anterioară;
- d) eliberarea unei notificări a OSIM privind orice procedură prevăzută la lit. a), b) și c).

(3) Taxa de menținere în vigoare poate fi plătită de orice persoană.

(4) În cazul revocării procurii semnătura mandatarului nu are efectul semnăturii solicitantului, a titularului sau a persoanelor interesate care l-au desemnat.

Art. 38. — (1) Invenția care face obiectul cererii de brevet depuse la OSIM nu poate fi divulgată fără acordul solicitantului, până la publicarea acesteia, și are caracterul stabilit de legea specială până la publicare.

(2) Informațiile din domeniul apărării sau siguranței naționale conținute într-o invenție creată pe teritoriul României, obiect al unei cereri de brevet de invenție, pot fi clasificate de instituțiile în drept ca informații secrete de stat; în acest caz, solicitantul este înștiințat de instituția care a clasificat informațiile și poate beneficia, pe bază de contract, de acordarea unei compensații din partea acestei instituții, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(3) Informațiile clasificate ca secrete de stat pot fi declassificate numai de instituția care le-a atribuit acest caracter.

Art. 39. — (1) Brevetarea în străinătate a invențiilor create de persoane fizice române pe teritoriul României se face numai după înregistrarea cererii de brevet de invenție la OSIM.

(2) În cazul invențiilor care conțin informații secrete de stat, brevetarea în străinătate se poate face numai dacă informațiile au fost declassificate potrivit art. 38 alin. (3).

(3) În vederea brevetării în străinătate a invențiilor prevăzute la alin. (1) solicitanții sau titularii de brevet români pot beneficia de sprijin financiar, potrivit legii.

(4) Brevetarea în străinătate a invențiilor prevăzute la alin. (1) se aduce la cunoștința OSIM de către persoanele fizice române care le-au creat sau de către succesorul lor în drepturi.

(5) Pentru înregistrarea cererilor internaționale în vederea brevetării invențiilor în alte state, în conformitate cu prevederile Tratatului de cooperare în domeniul brevetelor, OSIM acționează în calitate de oficiu receptor.

Art. 40. — (1) Procedurile efectuate de OSIM privind cererile de brevet de invenție și brevetele de invenție prevăzute de prezenta lege și de regulamentul de aplicare a acesteia sunt supuse taxelor, în cuantumurile și la termenele stabilite de lege.

(2) Pe întreaga durată de valabilitate a brevetului de invenție titularul datorează anual taxe de menținere în vigoare a brevetului.

(3) Neplata acestor taxe atrage decăderea titularului din drepturile decurgând din brevet. Decăderea titularului din drepturi se înregistrează în Registrul național al brevetelor de invenție și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Taxele de menținere în vigoare pot fi plătite și

anticipat, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi, pentru o perioadă care nu poate depăși 4 ani.

(4) Taxele datorate de persoane fizice sau juridice străine se plătesc în valută, în contul OSIM.

(5) Contestațiile având ca obiect numai îndreptarea unor erori materiale sau omisiuni nu sunt supuse plății taxelor.

Art. 41. — (1) Solicitantul sau titularul brevetului care din motive temeinice nu a putut să respecte un termen în procedurile în fața OSIM este repus în situația anterioară, dacă prezintă o cerere motivată în termen de două luni de la încetarea cauzei care l-a împiedicat să acționeze, dar nu mai târziu de un an de la expirarea termenului nerespectat.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică dacă termenele legale nu au fost respectate în următoarele situații:

- a) revendicarea priorității, potrivit art. 19 alin. (5) sau (6) și art. 21 alin. (1);
- b) depunerea traducerii descrierii, revendicărilor sau desenelor conform art. 15 alin. (1);
- c) plata taxelor de înregistrare și de efectuare a unui raport de documentare, conform art. 40 alin. (1);
- d) înregistrarea unei cereri de revocare conform art. 49;
- e) depășirea termenului de divizare a unei cereri de brevet de invenție, prevăzut la art. 18 alin. (2);
- f) depășirea termenului de depunere a unei noi cereri de brevet, conform art. 63 alin. (2) lit. b);
- g) plata taxelor de menținere în vigoare a brevetului.

(3) De asemenea, dispozițiile alin. (1) nu se aplică în situațiile prevăzute la art. 27 alin. (2) lit. e) și f), alin. (4) lit. d) și e) și la art. 48.

(4) Cererea de repunere în situația anterioară va fi supusă plății unei taxe, în cuantumul prevăzut de lege pentru înregistrarea unei contestații, cu excepția cazului prevăzut la art. 27 alin. (4) lit. b), pentru care nu se percep taxe.

CAPITOLUL V

Transmiterea drepturilor

Art. 42. — (1) Dreptul la brevet, dreptul la acordarea brevetului și drepturile ce decurg din brevet pot fi transmise în tot sau în parte.

(2) Transmiterea se poate face prin cesiune sau prin licență, exclusivă sau neexclusivă, sau prin succesiune legală ori testamentară.

(3) Transmiterea produce efecte față de terți numai începând cu data publicării în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială a mențiunii transmișorii înregistrate la OSIM.

Art. 43. — (1) La cererea oricărei persoane interesate Tribunalul București poate acorda o licență obligatorie la expirarea unui termen de 4 ani de la data de depozit a cererii de brevet sau a unui termen de 3 ani de la acordarea brevetului, socotindu-se termenul care expiră cel mai târziu.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai dacă invenția nu a fost aplicată sau a fost insuficient aplicată pe teritoriul României, iar titularul brevetului nu poate să își justifice inacțiunea și dacă nu s-a ajuns la o înțelegere cu acesta privind condițiile și modalitățile comerciale de aplicare a invenției.

(3) Tribunalul București va autoriza licența obligatorie dacă va aprecia, pe baza circumstanțelor date, că, deși persoana interesată a depus toate eforturile, nu s-a ajuns la o înțelegere într-un termen rezonabil.

(4) În afara situațiilor prevăzute la alin. (2), o licență obligatorie poate fi autorizată de Tribunalul București:

- a) în situații de urgență națională;

b) în alte situații de extremă urgență;

c) în situații de utilizare publică, în scopuri necomerciale.

(5) Acordarea licenței obligatorii pentru unul dintre motivele prevăzute la alin. (4) nu impune îndeplinirea condițiilor menționate la alin. (2). Totuși beneficiarul licenței va înștiința solicitantul sau titularul brevetului despre autorizarea dată de instanță, în cel mai scurt timp.

(6) În situații de utilizare publică în scopuri necomerciale, Guvernul sau terții autorizați de acesta, atunci când cunosc sau au motive demonstrabile de a cunoaște dacă un brevet de invenție valid este sau va fi utilizat de Guvern, respectiv de terți, vor anunța titularul brevetului despre utilizarea acestuia, într-un timp rezonabil.

(7) În cazurile în care un brevet nu poate fi exploatat fără să aducă atingere drepturilor conferite de un alt brevet, acordat pentru o cerere de brevet a cărei dată de depozit național reglementar este anterioară, o licență obligatorie pentru exploatarea brevetului ulterior va putea fi autorizată numai dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții suplimentare:

a) invenția revendicată în brevetul ulterior presupune un progres tehnologic important, de interes economic substanțial în raport cu invenția revendicată în brevetul anterior;

b) titularul brevetului anterior are dreptul la o licență reciprocă, în condiții rezonabile pentru utilizarea invenției revendicate în brevetul ulterior;

c) utilizarea autorizată în raport cu brevetul anterior este netrasmisibilă, cu excepția cazului în care este transmis și brevetul ulterior.

Art. 44. — (1) Licențele obligatorii sunt neexclusive și se acordă de Tribunalul București, în condiții determinate în ceea ce privește întinderea și durata acestora, precum și nivelul remunerației convenite deținătorului dreptului, stabilit în raport cu valoarea comercială a licențelor acordate.

(2) Beneficiarul licenței obligatorii poate fi inclusiv Guvernul sau terții autorizați de acesta.

(3) Licențele obligatorii vor fi autorizate în principal pentru aprovizionarea pieței.

(4) Întinderea și durata licențelor obligatorii vor fi limitate la scopurile pentru care acestea au fost autorizate. În cazul invențiilor din domeniul tehnologiei de semiconductoare, licența va fi acordată numai pentru scopuri publice necomerciale sau pentru a remedia o practică stabilită ca fiind anticoncurențială, ca urmare a unei proceduri judiciare sau administrative.

(5) În cazul în care titularul unui brevet pentru soi de plantă nu îl poate exploata fără să aducă atingere unui brevet de invenție anterior, acesta poate solicita o licență obligatorie pentru invenția protejată prin acest brevet.

(6) În cazul în care titularul unui brevet de invenție referitor la o invenție din domeniul biotehnologiei nu poate să o exploateze fără să aducă atingere unui brevet de soi de plantă anterior, acesta poate solicita o licență obligatorie pentru exploatarea soiului de plantă protejat prin brevet.

(7) În cazul în care o licență obligatorie este autorizată pentru a remedia o practică anticoncurențială, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 43 alin. (3) și (4) și art. 44 alin. (3).

Art. 45. — Licența obligatorie nu este transmisiibilă decât împreună cu partea din întreprindere sau cu fondul de comerț care beneficiază de această utilizare.

Art. 46. — (1) La solicitarea motivată, prezentată de persoana interesată, Tribunalul București poate retrage licența obligatorie, atunci când circumstanțele care au condus la acordarea acesteia au încetat să mai existe, cu condiția ca interesele legitime ale persoanei care a dobândit-o să fie

protejate într-o manieră corespunzătoare. Licența nu va fi retrasă dacă circumstanțele care au determinat acordarea acesteia riscă să se producă din nou.

(2) Hotărârile Tribunalului București privind autorizarea utilizării unei licențe obligatorii, precum și cele privind remunerația prevăzută în raport cu utilizarea acesteia sunt supuse numai apelului la Curtea de Apel București.

Art. 47. — Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile privind acordarea sau, după caz, retragerea licenței obligatorii se comunică de persoana interesată la OSIM, care le înregistrează în Registrul național al cererilor de brevet de invenție ori, după caz, în Registrul național al brevetelor de invenție și publică mențiunea acestor hotărâri în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de o lună de la comunicare.

CAPITOLUL VI

Apărarea drepturilor privind invențiile

Art. 48. — (1) Orice hotărâre luată de Comisia de examinare poate fi contestată la OSIM în termen de 3 luni de la comunicare.

(2) Contestația poate avea ca obiect și o limitare a brevetului, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 49. — (1) Orice persoană are dreptul să formuleze în scris și motivat la OSIM o cerere de revocare a brevetului de invenție, în termen de 6 luni de la publicarea mențiunii acordării acestuia, dacă:

a) obiectul brevetului nu este brevetabil, potrivit art. 6—9, 11 și 12;

b) obiectul brevetului nu dezvăluie invenția suficient de clar și complet, astfel încât o persoană de specialitate în domeniu să o poată realiza;

c) obiectul brevetului depășește conținutul cererii, așa cum a fost depusă.

(2) Dacă motivele de revocare se referă numai la o parte a brevetului, acesta va fi revocat în parte.

Art. 50. — (1) Contestația sau, după caz, cererea de revocare se soluționează, în termen de 3 luni de la înregistrarea acesteia la OSIM, de către o comisie de reexaminare din Departamentul de apeluri din cadrul OSIM.

(2) Atribuțiile comisiei de reexaminare, precum și procedura de soluționare a contestațiilor și a cererilor de revocare sunt prevăzute în regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 51. — (1) Un brevet de invenție acordat de OSIM, precum și un brevet european cu efecte în România pot fi anulate, la cerere, dacă se constată că:

a) obiectul brevetului nu este brevetabil, potrivit art. 6—9, 11 și 12;

b) obiectul brevetului nu dezvăluie invenția suficient de clar și complet, astfel încât o persoană de specialitate în domeniu să o poată realiza;

c) obiectul brevetului depășește conținutul cererii, așa cum a fost depusă;

d) protecția conferită de brevet a fost extinsă;

e) titularul de brevet nu era îndreptățit la acordarea brevetului.

(2) Dacă motivele de anulare se referă numai la o parte a brevetului, acesta va fi anulat în parte.

(3) Anularea brevetului va avea efect retroactiv, începând cu data de depozit.

Art. 52. — (1) Cererea de anulare se poate face după împlinirea termenului prevăzut la art. 49, în care poate fi

formulată o cerere de revocare, cu excepția situațiilor înscrise la art. 51 alin. (1) lit. d) și e), pe toată durata de valabilitate a brevetului, și se judecă de către Tribunalul București. Hotărârile Tribunalului București pot fi atacate cu apel la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicare.

(2) Hotărârile Curții de Apel București pot fi atacate cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție în termen de 30 de zile de la comunicare.

(3) Hotărârea de anulare definitivă și irevocabilă se înregistrează la OSIM de către persoana interesată.

(4) Mențiunea hotărârii de anulare se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 60 de zile de la înregistrarea hotărârii la OSIM.

Art. 53. — (1) Neîndeplinirea uneia sau mai multor condiții de formă privind cererea de brevet de invenție nu poate constitui motiv de revocare ori de anulare, în tot sau în parte, a brevetului de invenție, decât în cazul în care aceasta este rezultatul unei intenții frauduloase.

(2) Un brevet nu poate fi revocat sau anulat, în tot sau în parte, fără ca titularul să aibă posibilitatea să prezinte observații asupra revocării sau anulării și să aducă într-un termen rezonabil modificările sau rectificările admise de lege și de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 54. — (1) Hotărârea comisiei de reexaminare, motivată, se comunică părților în termen de 30 de zile de la pronunțare și poate fi atacată cu contestație la Tribunalul București în termen de 30 de zile de la comunicare.

(2) Hotărârile Tribunalului București pot fi atacate numai cu apel la Curtea de Apel București.

(3) Dispozitivul hotărârii de acordare a brevetului de invenție, luată de comisia de reexaminare, precum și dispozitivul hotărârii definitive și irevocabile pronunțate de instanța judecătorească se înscriu în registrele naționale și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 60 de zile de la data înregistrării acestora la OSIM de către persoana interesată.

(4) OSIM înscrie în registrele naționale modificările intervenite ca urmare a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile și le publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 60 de zile de la data înregistrării acestora la OSIM de către persoana interesată.

Art. 55. — (1) Însușirea fără drept, în orice mod, a calității de inventator constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Împăcarea înlătură răspunderea penală.

Art. 56. — (1) Încălcarea dispozițiilor art. 31 alin. (2) constituie infracțiunea de contrafacere și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Împăcarea înlătură răspunderea penală.

(3) Pentru prejudiciile cauzate, titularul ori beneficiarul unei licențe are dreptul la despăgubiri, potrivit dreptului comun, și poate solicita instanței judecătorești competente să dispună măsura confiscării sau, după caz, a distrugerii produselor contrafăcute. Aceste dispoziții se aplică și materialelor și echipamentelor care au servit nemijlocit la săvârșirea faptelor de contrafacere.

(4) Încălcarea drepturilor prevăzute la art. 31 alin. (1) de către terți după publicarea cererii de brevet de invenție atrage pentru persoanele vinovate obligația de despăgubire potrivit dreptului comun, titlul pentru plata despăgubirilor fiind executoriu după eliberarea brevetului.

(5) Prin excepție de la dispozițiile art. 31 alin. (1), actele prevăzute la art. 31 alin. (2) efectuate de un terț anterior datei la care s-a publicat cererea de brevet sau datei la care solicitantul

i-a făcut o somație, însoțită de o copie autenticată a cererii de brevet de invenție, nu sunt considerate a aduce atingere drepturilor conferite de brevet.

Art. 57. — În cazul în care actele prevăzute la art. 31 alin. (2) continuă să fie efectuate și după somare, instanța, la cerere, poate ordona încetarea acestora până la luarea de către OSIM a unei hotărâri cu privire la cerere. Această măsură va putea fi ordonată cu plata de către solicitant a unei cauțiuni stabilite de instanță.

Art. 58. — (1) În cazul încălcării dreptului titularului unui brevet de procedeu, prevăzut la art. 31 alin. (2) lit. b), sarcina probei în stabilirea faptului că procedeul utilizat pentru obținerea unui produs identic este diferit de procedeul brevetat incumbă persoanei prezumate a fi încălcat acest drept.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), orice produs identic care a fost realizat fără consimțământul titularului de brevet va fi considerat până la proba contrarie a fi fost obținut prin procedeul brevetat în cel puțin una dintre următoarele circumstanțe:

a) dacă produsul obținut prin procedeul brevetat este nou;

b) dacă există o probabilitate substanțială că produsul identic a fost obținut prin procedeul respectiv și titularul brevetului nu a putut, în ciuda unor eforturi rezonabile, să stabilească ce procedeu a fost de fapt utilizat.

(3) La prezentarea probelor contrarii de către titularul de brevet se va ține seama de interesele legitime legate de secretele de fabricație și de secretele comerciale ale persoanei prezumate că a încălcat drepturile titularului.

Art. 59. — (1) Divulgarea de către personalul OSIM, precum și de către persoanele care efectuează lucrări în legătură cu invențiile a datelor cuprinse în cererile de brevet până la publicarea lor constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) OSIM răspunde față de inventator pentru prejudiciile aduse ca urmare a săvârșirii infracțiunii prevăzute la alin. (1).

Art. 60. — (1) Litigiile cu privire la calitatea de inventator, de titular de brevet sau cele cu privire la alte drepturi născute din brevetul de invenție, inclusiv drepturile patrimoniale ale inventatorului din contractele de cesiune și licență, sunt de competența instanțelor judecătorești.

(2) Persoana interesată va comunica la OSIM hotărârea judecătorească în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a rămas definitivă și irevocabilă, spre a fi înscrisă în Registrul național al cererilor de brevet de invenție depuse sau în Registrul național al brevetelor de invenție și publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. În lipsa publicării în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, hotărârea nu este opozabilă terților.

Art. 61. — (1) Dacă titularul unui brevet de invenție sau persoanele titulare ale unui drept de proprietate industrială protejat printr-un brevet de invenție acordat de statul român și succesorii lor în drept, deținut în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, cărora le-au fost încălcate drepturile patrimoniale conferite de brevet prin exploatarea invenției în mod abuziv, fără consimțământul titularului sau prin orice fapte de încălcare a drepturilor acestuia, sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate industrială cu consimțământul titularului face dovada credibilă că dreptul său de proprietate industrială protejat printr-un brevet de invenție face obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

(2) Instanța judecătorească poate să dispună în special:

a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie;

b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor. Sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Dispozițiile procedurale aplicabile sunt cuprinse în dispozițiile Codului de procedură civilă privitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.

(4) Măsurile provizorii pot fi dispuse și împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept protejat prin prezenta lege.

Art. 62. — (1) Autoritățile vamale pot dispune, fie din oficiu, fie la cererea titularului de brevet, suspendarea vămuirii la importul, exportul sau plasarea sub un regim vamal suspensiv a mărfurilor ce intră sub incidența art. 56 alin. (1).

(2) Competențele vamale cu privire la asigurarea respectării la frontieră a drepturilor privind brevetele de invenție aparțin Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit Legii nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire, cu modificările ulterioare.

Art. 63. — (1) În cazul în care printr-o hotărâre judecătorească se constată că o altă persoană decât cea care figurează în brevetul de invenție este îndreptățită la acordarea brevetului, OSIM eliberează brevetul persoanei îndreptățite și publică schimbarea titularului.

(2) Dacă, înainte de acordarea de către OSIM a brevetului de invenție, printr-o hotărâre judecătorească se constată că dreptul la brevet aparține unei alte persoane decât solicitantul, persoana căreia i-a fost recunoscut acest drept poate, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii și în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi:

a) să continue în locul solicitantului procedura privind cererea de brevet depusă ca pentru o cerere proprie;

b) să depună o nouă cerere de brevet pentru aceeași invenție. Pentru elementele care nu extind conținutul cererii inițiale depuse cu respectarea prevederilor art. 18, cererea inițială este declarată de OSIM ca fiind considerată retrasă începând cu data de depozit a noii cereri;

c) să solicite respingerea cererii.

Art. 64. — (1) La cererea instanței judecătorești, OSIM este obligat să înainteze actele, documentele și informațiile necesare judecării cauzei cu care a fost investită, recuperând aceste acte în final. Citarea în instanță se va face numai în acest scop.

(2) Cererile în justiție în domeniul drepturilor de proprietate industrială sunt scutite de taxe judiciare.

CAPITOLUL VII

Atribuțiile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci privind invențiile

Art. 65. — OSIM este organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Guvernului, cu autoritate unică pe teritoriul României în domeniul protecției proprietății industriale, în conformitate cu legea și cu prevederile convențiilor și tratatelor internaționale la care statul român este parte.

Art. 66. — În domeniul invențiilor, OSIM are următoarele atribuții:

a) coordonează politica de proprietate industrială în România;

b) înregistrează, publică și examinează cererile de brevet de invenție, în vederea acordării și eliberării brevetului de invenție;

c) este depozitarul Registrului național al cererilor de brevet de invenție depuse și al Registrului național al brevetelor de invenție în care se înscriu datele privind cererile de brevet și cele privind brevetele;

d) este oficiu receptor pentru cererile de brevet de invenție înregistrate internațional de către solicitanți români, în conformitate cu prevederile Tratatului de cooperare în domeniul brevetelor;

e) administrează, conservă și dezvoltă, prin schimburi internaționale, colecția națională de descrieri de invenție și realizează baza de date informatice în domeniul invențiilor, pe orice fel de suport informațional;

f) efectuează, la cerere, servicii de mediere și servicii de informare tehnică din descrierile de invenții românești și străine și din publicațiile oficiale de proprietate industrială, precum și servicii de depozitare în regim nepublic a unor documente conținând soluții nebrevetabile de natura celor prevăzute la art. 7 alin. (1);

g) atestă și autorizează consilieri în domeniul proprietății industriale, ține evidența acestora în registrul național al cărui depozitar este și publică periodic date din acest registru;

h) întreține relații cu organizațiile guvernamentale și interguvernamentale similare și cu organizațiile internaționale de specialitate la care statul român este parte;

i) organizează cursuri de instruire pentru formarea și perfecționarea specialiștilor în acest domeniu;

j) editează și publică periodic în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială date privitoare la cererile de brevet de invenție și la brevetele de invenție.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 67. — Cererile de brevet de invenție înregistrate la OSIM în condițiile Legii nr. 62/1974, pentru care nu s-a luat o hotărâre de admitere sau respingere, se soluționează potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 68. — (1) Brevetele de invenție, inclusiv cele de perfecționare, acordate anterior intrării în vigoare a prezentei legi și valide pe teritoriul României au durata de protecție prevăzută la art. 30.

(2) Pe toată durata de valabilitate a brevetului de perfecționare exploatarea invenției se va face în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (7).

(3) Drepturile bănești convenite inventatorilor pentru invențiile brevetate, aplicate, parțial recompensate sau nerecompensate până la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor negocia între inventator și unitatea care a aplicat invenția. În aceste cazuri, negocierea va începe de la drepturile bănești maxime convenite inventatorului, prevăzute în legea aplicabilă la data înregistrării cererii de brevet. În cazul neînțelegerii între părți, drepturile bănești se vor stabili potrivit prevederilor art. 60.

(4) Dreptul asupra brevetului de invenție se transmite inventatorului prin efectul legii, în cazurile în care la data intrării în vigoare a prezentei legi întreprinderea care a devenit titulară prin efectul cesiunii legale prevăzute de art. 14 din Legea nr. 62/1974 nu a aplicat invenția sau nu a luat măsurile necesare în vederea aplicării ei.

Art. 69. — Brevetele de invenție în vigoare reprezintă active necorporale și se înregistrează în patrimoniul titularului, persoană juridică.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 564492